

ex qua genuit duos filios Alanum et Eudonem, qui A ei successit, partito ducatu Britanniae.

1026. Sarmul captus est a Fulcone comite Andegavensi.

1032. Gaufridus Martellus Andegavensis comes Agnetam comitissam Pictavensem duxit incesto conjugio. Hic aedificavit monasterium S. Trinitatis Vindocini.

1033. Gaufridus Martellus cepit Willelmum comitem Pictavensem, cujus uxorem ante duxerat.)

1040. Obiit Alanus dux Britanniae filius Gaufridi Kal. Octobris, et successit ei Conanus filius ejus, quem genuit ex Berta sorore Theobaldi comitis Turonensis.

1044. Cepit Gaufridus Martellus comitem Theobaldum Turonensem et extorsit ab eo urbem Turonicam.

1056. Conanus, dux Britanniae, cepit Eudonem patrum suum. Hic Eudo multos habuit filios.

DE ABBATIBUS

MONTIS SANCTI MICHAELIS IN PERICULO MARIS.

Lotharii regis tempore, Hugone archiepiscopo B Rothomagensi, anno 965, Richardus Normanniae dux a Joanne papa XIII deputatus canonicos qui in ecclesia S. Michaelis de Monte Tumba in periculo maris per cclviii annos a fundatione dicti loci, expulsi, et religiosos ordinis S. Benedicti in ea constituit, villis multis, et aureis atque argenteis vasis locupletavit et ornavit. Romae eodem anno confirmata fuerunt omnia in synodo, Maynardo abbate. Richardo mortuo, Richardus dux filius omnia Fiscani datis litteris confirmavit, et a Richardo et Roberto filiis, aliisque signari procuravit, inter quos Maugisus episcopus Abrincensis. Cumque inter episcopum Abrincensem et abbatem, occasione jurisdictionis quam dux olim abbati in Monte concesserat, orta saepe lis esset, tandem compositio facta est inter Guillelmum de Ostillon, episcopum et Rodulfum abbatem anno 1236.

In Monte Tumba B. Michaelis revelatio facta est Justiniano imper. Joanne papa, Childeberto Francorum rege, Auberto Abrincatensi episcopo anno 708, in quo loco per annos cclviii multa facta miracula canonicis ecclesiae ministrantibus.

966. Richardus dux monachos canonicis substituit, et Maynardum illis primum abbatem praefecit de monasterio Fontanelle, quod nunc Sancti Wandregisilli vocant; quod monasterium Maynardus per v annos rexerat, priusquam veniret ad Montem.

991. Mainardo primo successit Mainardus nepos ejus et prior, cujus tempore combustum fuit monasterium cum omnibus officinis.

1009. Mainardus senio gravatus elegit sibi successorem Hildebertum: tempore ipsius repertum fuit corpus sancti Auberti, quod absconsum fuerat a canonicis.

Hildeberto successit Hildebertus II, nepos ejus, cujus tempore mulier peperit in arenis. Inchoata fuit nova ecclesia a Richardo II, duce, et ipso Hildeberto anno 1023, et eodem anno obiit. Eodem anno Suppo abbas Fructuariensis suscepit donum abbatiae Sancti Michaelis. Et dum laboraret in renuntiatione Fructuariensis monasterii, et in adeptione integra Montis, duo abbates rezerunt abbatiam S. Michaelis, videlicet Almodus abbas Caesarii, alter Theodericus abbas Gemeticensis. Hi duo requiescunt in abbatii suis.

1033. Ordinatus fuit Suppo abbas, multa bona contulit abbatiae, et propter odium monachorum recessit, et reversus est ad solum proprium.

1048. Radulfus monachus Fiscanensis, vir nobilis, fuit custos monasterii Ber....Obiit in itinere Jerusalem 1058. Requiescit in porticu ecclesiae.

1060. Duobus annis interpositis, Ranulfus a puero monachus, factus est abbas. Hic misit Guillelmo duce, qui subjugaverat regnum Angliae, quatuor monachos, videlicet Rualem priorem, postea abbatem Hilde apud Warvic, Scollaudum thesaurarium, postea abbatem S. Augustini apud Cantuariam, Serlonem strenuam nobilitatis et religionis juvenem, postea aedificatorem et abbatem S. Petri Glocestrensis, et Guillelmum de Agorn, abbatem Toneliensem. Praefuit annis xxiii; multas terras ecclesiae propinquis suis largitus est. Requiescit in porticu ecclesiae.

1085. Coepit regnare Rogerius Cadomensis monachus, qui fuerat ante capellanus regis Anglorum.

1102. Visus est a nonnullis prope ac procul positus C S. Michael, prout credimus, in figura columnae igneae nocte suae ultimae festivitatis penetrasse basilicam istius Montis; et simile accidit tempore S. Mainardi abbatis et Norgodi Abrincensis episcopi.

1103. Ciborium navis ecclesiae, quod Rogerius aedificaverat, corruit: partem dormitorii oppressit, monachis illaesis.

1106. Rogerius dimisit monasterium Sancti Michaelis, et factus est abbas Terneliensis in Anglia ab Henrico rege Angliae. Eodem anno Rogerio I, successit Rogerius II, prior Gemmeticensis vir religiosus et sapiens.

1112. Combusta fuit igne fulmineo ecclesia Sancti Michaelis, monachis et burgo illaesis.

1123. Rogerius, posito baculo pastoralis super altare B. Michaelis, Gemmeticum remeavit habens ex jussione regis marchas xxv ex redditibus ecclesiae S. Michaeli annuatim. Insequenti anno mortuus est. Hoc fuit propter quamdam injuriam quam passus fuerat a quodam suo homine, qui calumniabatur quoddam feodum in camera abbatis, quod abbas volebat ei reddere.

1124. Richardus monachus Cluniacensis, et pene laicus, sed genere et moribus quantum ad saeculum nobilis, factus fuit abbas. Post tres annos et dimidium, consilio regis Henrici et Matthaei Albanensis episcopi legati, curam abbatiae dimisit, et ad S. Pancratium, ubi suscepit monachatum, rediit. Abbatia fuit in manu regis absque abbate fere per triennium, et rex fecit per ministros suos alic-

num. solvere quod Richardus de Mere mutuo acceperat, cujus summa fuit dcc libræ Cenomanenses absque usura, quam rex prohibuit reddi.

1131. Rothomagi Henricus rex in festo Sanctæ Agathæ, dedit abbatiam Bernardo priori de Cernon monacho Beccensi. Hic multa bona fecit monasterio. Vas ex auro et argento in quo posuit caput B. Auberti. Fecit et duo signa mediana optima, imitatus Radulfum abbatem, qui fecit signum quod Rollonem vocant ad Britones arcendos de finibus Normanniæ. In Anglia apud S. Michaelem de Cernonia ecclesiam et convictum monachorum xiii sub priore providit. Huic Bernardo nondum sepulto præpropere electione successit Gaufridus ejusdem ecclesiæ monachus 1149. Hic sequenti anno mortuus est in maxima calamitate relinquens ecclesiam ære alieno causa ipsius pacis erga comitem. Sepultus in porticu ecclesiæ.

1152. Mortuo Gaufrido abbate, ad instantiam Richardi Abrincensis episcopi cognati sui, Richardus de Musca, monachus hujus loci, electus fuit abbas: et quia absque scientia et assensu principis facta fuerat electio, Ricardus ille non solum de abbatia, sed de tota terra ducis Henrici eliminatus est, et omnis dispensatio monasterii per tres laicos qui sibi invicem successerunt, per duos annos et dimidium facta est. Tandem monachi cassaverunt dictam electionem, et Robertum cellerarium Fiscanensem cognomento Harditum, nec clericum, nec laicum suggestionem Rainaldi de S. Valerico assensu ducis Henrici elegerunt. Unde Richardus de Musca adiit papam Eugenium, cujus præcepto Richardus Abrincensis episcopus benedixit prædictum Richardum abbatem in ecclesia S. Andreae, cui benedictioni nullus monachorum Montis interfuit, excepto uno, qui, relicto conventu, illum comitabatur. Tandem missis monachis Romam pro utraque parte, uterque scilicet Richardus de Musca, et Robertus Harditi, et etiam Richardus episcopus Abrincensis eos subsequuti sunt, et infra breve spatium peregre obierunt scilicet anno 1153. Istos duos in Catalogo non enumeramus, quia nec in ecclesia, nec in refectorio, abbatis officio unquam usi fuerunt.

1154. Mense Maio, vi Kal. Junii, feria v infra Octavas Pentecostes, electus fuit Robertus de Torin-

nenio, prior Claustralis Becci. Plurima bona operatus est et fuit custos castelli de Ponte Ursois. Obiit 1186.

1187. Martinus abbas electus honorifice rexit nulla dissipans, sed antea dispersa recolligens

1191. Jordanus abbas. Tempore hujus combusta fuit ecclesia a Britannis. Obiit 1212.

Radulfus de Insulis }
Thomas de Cameris } Isti rexerunt xxv annis
Radulf. de Villa Dei }

1236. Richardus Justini. Obiit 1264.

Nicolaus Alexander }
Nicolaus Favigot } Isti rexerunt annis xxxv

1298. Obiit Joannes le Fac abbas, et successit ei Guillelmus de Castro. Obiit. 1314.

Joannes de Porta successit Guillelmo. Istud monasterium cum omnibus suis pertinentiis retraxit de sub rege Navarræ. Chartas confirmari fecit a domno Philippo de Valeys rege Francorum. Viriliter restitit contra illos qui volebant quod monasterium solveret stipendia illorum quos rex ponebat ad custodiendum montem. Obiit 1334. Sepultus est in capella S. Joannis nova quam ipse dotavit, et duos capellanos in ea constituit.

Nicolaus le Vitrier, prior hujus loci, in Monte isto oriundus, qui per xxvii annos, et sex menses honorifice rexit. Fortalitium Montis per religiosos et servitores monasterii, omnibus invadentibus repulsis, in obedientia regis Franciæ fecit custodire. Guerris adhuc videntibus decessit 1362 iii Kal. Novembris.

Gaufridus de Seraone prior hujus loci, in civitate Abrincensi oriundus, rexit per xxiii annos, et tres menses. Multa feoda acquisivit. Ecclesia S. Michaelis ab igne fulguris combusta, campanæ quasi plumbum liquefactæ. Anglici in rocha de Tumba Helenæ per eosdem ædificata capti fuerant vi armorum, et ab ea omnino expulsi. Obiit 1386.

1386. Petrus Regis abbas de Exaio, rexit annis xxv.

1411. Robertus Joliveti monachus hujus loci, rexit annos xxxiv.